

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 9.1.2007
COM(2006) 874 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

5-и доклад на Комисията върху функционирането на системата за контрол на традиционните собствени ресурси (2003-2005 г.)

**(член 18, параграф 5 от Регламент [ЕО, Евратом]
№ 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 г.)**

1. ВЪВЕДЕНИЕ

За функционирането на системата за контрол на традиционните собствени ресурси (оттук нататък наричани ТСР) на всеки три години се изготвя доклад, предназначен за Европейския парламент и Съвета¹.

Традиционни собствени ресурси: мита и селскостопански мита, дължими при внос на стоки с произход от трети страни, както и налози върху захарта.

Нормативните текстове, на които се основава контролът на системата на ТСР, са Решение 2000/597/ЕО, ЕВРАТОМ на Съвета от 29 септември 2000 г.², Регламент № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 г.³ и Регламент № 1026/1999 на Съвета от 10 май 1999 г.⁴

Настоящият доклад е 5-ият доклад от този вид⁵. Той представя и анализира функционирането на системата за контрол на ТСР за периода **от 2003 до 2005 г.** Дава отчет за контролната дейност на Комисията през този период, прави оценка на извършените действия и посочва заключенията⁶, които могат да бъдат направени от тях. Докладът съдържа и финансовите, спорните и регулаторните последващи действия по контролната дейност.

Най-после, той разглежда резултатите от други действия на Комисията, целящи подобряването на събирането и подготовката на присъединяващите се страни през въпросния период.

Приложението към настоящия доклад посочва целите на проверките и как функционира системата за контрол на равнище Общност.

¹ Член 18, параграф 5 от Регламент № 1150/2000.

² ОВ L 253, 7.10.2000 г., стр. 42-46.

³ ОВ L 130, 31.5.2000 г., стр. 1-9, изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 2028/2004 на Съвета от 16 ноември 2004 г. (ОВ L 352, 27.11.2004 г., стр. 1).

⁴ ОВ L 126, от 20.5.1999 г., стр. 1.

⁵ СОМ(93) 691 от 4.1.1994 г. (1-ви доклад за периода 1989-1992 г.), СОМ(97) 673 от 1.12.1997 г. (2-и доклад за периода 1993-1996 г.), СОМ(01) 32 от 5.2.2001 г. (3-и доклад за периода 1997-1999 г.), СОМ(03)345 от 11.6.2003 г. (4-и доклад за периода 2000-2002 г.).

⁶ Докладът се отнася до проверките, извършени от институциите на Общността (Комисията и Сметната палата). Той не покрива проверките, извършени от държавите-членки, резултатите от които са изложени в годишния доклад, изготвян по силата на член 280 от Договора.

2. КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ НА КОМИСИЯТА ПРЕЗ ПЕРИОДА 2003-2005 Г.

Проверките на място, които Комисията извършва, се основават на прецизна методология, чиято цел е да се провери съответствието на процедурите по отношение на правилата на Общността. Те се планират в рамките на годишна програма за проверки, която съдържа различни теми на контрол, който трябва да се извърши в една или повече държави-членки. Извършването и протичането на проверките се осъществяват въз основа на процедури, които са общи за всички проверки, и включват използването на предварително изготвени въпросници, адресирани до държавите-членки, прибягването до проверочни списъци, които се използват на място, за да се гарантира съгласуваността на извършваната проверка, и изготвянето на доклад след нея.

2.1. Основни резултати от контролната дейност

През периода 2003-2005 г. Комисията е извършила **73 проверки** (спрямо 65 за периода 2000-2002 г.) по силата на член 18, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1150/2000, които се разпределят на 70 съвместни проверки и 3 независими проверки. Девет от тези проверки са извършени съгласно подхода *Споразумение за съвместен одит*⁷ (*Joint Audit Arrangement*).

Открити са **297 нередности** (спрямо 304 нередности за периода 2000-2002 г.), които се разпределят на 130 нередности с финансови последици (43,80 % от нередностите), 101 нередности с регулаторни последици (34 %) и 66 други (22,20 %) Комисията предприе необходимите мерки що се отнася до финансовите последици от установените нередности.

2.1.1. Проверки по темите, свързани с управлението на митническите процедури.

През 2003 и 2004 г. Комисията започна контролна дейност на тема „управление на **митническите декларации, подадени по електронен път**.“ Тя се проведе във всички държави, които бяха членки на Съюза през 2003 г., с изключение на Нидерландия и Люксембург. Открити бяха известен брой нередности, но прилаганите в държавите-членки системи бяха като цяло задоволителни. Комисията препоръча разработване на компютърно приложение за целите на едно по-добро управление на обмיתяването и събирането на собствените ресурси.

От друга страна контролни дейности по отношение на режим **активно усъвършенстване** бяха проведени през 2003 г. (Нидерландия), 2004 г.

73 проверки, довели до установяването на 297 нередности с финансово отражение в размер на 127 милиона EUR (без лихвите за закъснение).

Споразумения за съвместен одит: Специални правила за съвместен контрол, при който службите за вътрешен одит на една държава-членка извършват проверка (одит) съгласно одобрена от Комисията методология.

Следните митнически процедури са били обект на проверка на място:- електронни митнически декларации- активно усъвършенстване- въздушен общностен транзит- внос на продукти от риболов- митнически склад и няколко много специфични теми.

Активно усъвършенстване: митнически режим,

⁷

Който се отнася до проверките, извършвани в Дания, Нидерландия и Австрия.

(Франция, Ирландия, Италия, Австрия) и 2005 г. (Германия, Обединеното кралство) и хвърлиха светлина върху няколко слабости на управлението и контрола на този митнически режим, като някои от тях имаха финансови последици. Заинтересованите държави-членки информираха Комисията, че са взели необходимите мерки.

През 2004 г. контролна дейност в областта на **опростените процедури в сферата на въздушния общностен транзит**, осъществена в Германия, Люксембург и Обединеното кралство, разкри съществени слабости при управлението и контрола на тези процедури. Оттогава и в трите държави са предприети строги мерки, за да се подобри положението.

От друга страна контролните дейности, извършени през 2004 г. по въвеждането и вноса на **продукти от риболов в Общността**⁸ и през 2005 г. по **митническите складове**⁹, не доведоха до установяване на сериозни нередности. Установени са само някои слабости по отношение на, от една страна, последващите действия при някои специфични митнически режими, отнасящи се до продуктите от риболов (активно усъвършенстване, пускане в свободно обращение в рамките на конкретно местоназначение), и от друга страна, контрола на митническите складове.

Най-после, следва да се отбележи извършването на (независима) проверка в Испания през 2004 г. на тема „**износ на захар С от Канарските острови**“, на проверка в Австрия през 2005 г. на тема „**преференциални режими**“ и на проверка в Нидерландия през 2004 г. на тема „**пускане в свободно обращение**“. Управлението на процедурите в контролираните държави-членки не поражда конкретни забележки от страна на Комисията.

2.1.2. Проверки по счетоводни теми.

Управлението на отделното счетоводство е тема, която присъства редовно в контролната дейност на Комисията във всички държави-членки¹⁰. Това счетоводство представлява богат източник на информация за начина, по който администрациите изпълняват своите задължения по отношение на управлението на ТСП (определяне на митата, управление на гаранциите, следене на събирането на вземанията, анулирания, отписване на несъбираемите вземания). Проверките, проведени през периода 2003-2005 г. по тази тема, потвърдиха наличието на грешки, в по-голямата си част изолирани. Систематични грешки продължават обаче да съществуват в някои държави-членки и са довели до започването на процедури за нарушение

който позволява внос, при суспендиране на вносните мита за стоки с произход от трети страни, с цел техния реекспорт след преработка.

Опростен въздушен общностен транзит: транзит, който се основава на използването от страна на въздухоплавателните компании на въздушни манифести вместо транзитни декларации.

Митнически склад: митнически режим, който позволява съхраняването на склад на стоки с произход от трети страни при суспендиране на вносните мита.

*Осчетоводяването на ТСП се извършва от държавите-членки по два начина: - **счетоводство А** за събраните или обезпечените суми (тези суми се внасят в бюджета на Съюза)*

*- **счетоводство Б** за несъбраните суми и оспорените обезпечени*

⁸ Белгия, Германия, Гърция, Испания, Франция, Италия, Португалия, Обединеното кралство, Финландия, Швеция.

⁹ Белгия, Дания, Германия, Гърция, Испания, Франция, Ирландия, Италия, Португалия, Нидерландия, Обединеното кралство, Финландия, Швеция.

¹⁰ Във всяка контролна дейност тази тема присъства като допълнение към основната тема.

(Вж. точка 2.2.2 по-долу).

суми.

През 2004 и 2005 г. бе използвана тема на контрол, специфична за държавите-членки, които се присъединиха към Съюза през 2004 г. На практика тя се състоеше в оценяване на **системите за събиране на ТСР** на тези държави. Резултатите от направените проверки позволиха да се прецени, че като цяло съответните държави-членки са добре подготвени и че използваните системи за събиране на задължения са подходящи, въпреки че излязоха наяве няколко изолирани и структурни грешки, а именно такива, свързани със сроковете за вземане под отчет на митата, сроковете за въвеждане на митническите задължения в счетоводство А и Б или сроковете за предоставяне на Комисията на определени суми. При все това следва да се отбележи, че по-голямата част от тези грешки са направени през първите месеци на присъединяването и че оттогава съответните държави-членки вече многократно са приспособявали своите процедури, информационни системи за обмיתяване или счетоводни системи с цел премахване на грешките.

Система за събиране на ТСР: Всички системи и процедури, въведени от държавите-членки с цел осигуряване на определянето на задълженията, осчетоводяването, събирането и изплащането на ТСР.

Вземане под отчет на митата: вписване на размера на митата в митническите счетоводни книги.

От друга страна следва да се отбележи извършването на **независима проверка в Нидерландия** през 2004 г. Целта на тази проверка беше да се проверят на място данните, предоставени от споменатата държава, в подкрепа на молби за освобождаване от задължението за предоставяне на разположение на несъбираемите и отписани вземания. Проверката позволи на Комисията да отхвърли с подробни обяснения две от трите молби за освобождаване. Най-после, през 2005 г. беше извършена **независима проверка в Дания**, за да се проверят причините и точният характер на непрекъснатите корекции, които правеше тази държава-членка, на сумите ТСР, които трябваше да плати на Комисията от месец декември 2001 г.

Молба за освобождаване от задължението за предоставяне на разположение на несъбираемите и отписани вземания: Процедура, която позволява на Комисията да провери дали несъбираемият характер на вземането може да се припише на държавата-членка. В случай на отказ сумата трябва да се изплати на Комисията.

2.2. Последващи действия по контролните дейности на Комисията

2.2.1 Нормативни последващи действия

Когато при проверките, които се извършват в държавите-членки, се установи наличието на неподходящи процедури или недостатъци в националните нормативни или административни разпоредби, държавите-членки се приканват да вземат необходимите мерки, включително при необходимост от законодателно или нормативно естество, за да се съобразят с изискванията на Общността. Тези поправки, които се извършват в областта на митниците, както и в областта на финансите, са непосредствена последица и то значителна от контролната дейност на Комисията. От друга страна откритите нередности представляват важен източник на информация по отношение на проблемите, които срещат държавите-членки при прилагането на митническото законодателство, и влиянието, което тези

проблеми оказват върху собствените ресурси.

2.2.2 Резултати при спорове

Някои елементи в законодателството представляват източник на разминаване в позициите между държавите-членки и Комисията. Поради това последната няма друг избор за третиране на неприключените случаи, освен да прибегне към **процедурата за нарушение**, предвидена в член 226 от Договора. На 31.12.2005 г. 25 случая бяха на различен етап от процедурата (официално уведомително писмо, мотивирано становище, отнасяне до Съда), отнасящи се до 10 държави-членки. Заклученията, до които ще се стигне, след като Съдът на Европейските общности разгледа процедурите за нарушение, ще помогнат да се изяснят спорните въпроси и да се сложи край на различията в интерпретирането.

През 2005 г. Съдът на Европейските общности постанови няколко важни решения след процедури за нарушение, започнати от Комисията.

От една страна, в две решения от 14 април 2005 г.¹¹ срещу Германия и Нидерландия Съдът потвърди позицията на Комисията и прецени, че тези две страни със закъснение са взели под отчет и предоставили на разположение дължими митни сборове поради неприключени в законоустановените срокове операции по транзит. Сумата на дължимите лихви за закъснение, която Комисията е изисквала след тези решения, възлиза на около 2,4 милиона EUR за Нидерландия и 11,4 милиона EUR за Германия.

От друга страна, в решение от 15 ноември 2005 г.¹² Съдът потвърди позицията на Комисията, според която държавите-членки трябва да се смятат за отговорни по отношение на бюджета на Общността за грешките, които допускат, при изчисляването на митните сборове. Следователно сумите, които не са били определени (и вследствие на това не са били събрани) поради грешка на националните компетентни органи, трябва да бъдат изплатени от държавата-членка на Комисията.

През 2006 г. в решение от 23 февруари¹³ Съдът потвърди също позицията на Комисията относно сроковете, в които митата трябва да бъдат взети под отчет, когато държавите-членки извършват последващ контрол. Така това вземане под отчет на митата трябва да се направи в срок от 14 дни, считано от момента, в който митническите органи са в състояние да изчислят размера на митните сборове, а не по-късно (по-конкретно след процедура за гарантиране на правото на защита на длъжника), като вземането под отчет не препятства по никакъв начин прилагането на правото на защита.

Следва също да се отбележи, че на 5 октомври 2006 г. Съдът потвърди позицията на Комисията и прецени, че някои държави-членки неправилно са отказали да преведат в бюджета на Общността

25 спорни случая бяха
неразрешени към
31.12.2005 г.

През 2005 г. три решения на Съда на Европейските общности в областта, от една страна, на транзита през Общността, и от друга страна, на финансовите последици от грешките на държавите-членки потвърдиха позицията на Комисията.

Неприключване на транзит: транзитите, за които стоките, плащането на митата и таксите за които е суспендирано, не са пристигнали в местоназначението си. В тези случаи митата и таксите трябва да бъдат взети под отчет и събрани.

През 2006 г. решение в областта на сроковете за вземане под отчет на митата потвърди позицията на Комисията.

Последващи проверки: митнически проверки от страна на държавите-членки, които не са извършени в момента на обмитаването на

¹¹ Дело С-460/01 „Комисията срещу Нидерландия“ и дело С-104/02 „Комисията срещу Германия“.
¹² Дело С- 392/02 „Комисията срещу Дания“.

определени категории суми, а именно частично събраните суми ТСП в рамките на план за разсрочено плащане (Белгия¹⁴) и суми на обезпечени и неоспорени митни сборове в рамките на неприключени операции по транзит, извършени като общностен транзит (Белгия¹⁵) или под покритието на карнет ТИР (Германия¹⁶ и Белгия¹⁷). В същия ден Съдът отхвърли дело, заведено срещу Нидерландия, във връзка с тежестта на доказване, като в същото време се съгласи, че държавите-членки трябва да съобщават за дадено нарушение или нередност веднага щом научат за нея и следователно, при необходимост, преди изтичането на сроковете (член 11, параграф 1 от Конвенцията ТИР), като същото важи *mutatis mutandis* за платежното искане (член 11, параграф 2 от Конвенцията ТИР). Съдът смята, че последната трябва да се възприема като „уведомяване“ по смисъла на член 2 от Регламент № 1150/2000¹⁸. От друга страна Съдът е също на мнение, че държавите-членки са длъжни да съхраняват документацията с доказателствена стойност, която се отнася до определянето на задълженията, за период, през който тя може да се коригира и провери¹⁹.

стоките, а след това.

Карнети **ТИР:**
позволяват движението на стоки, за които плащането на митата и таксите е суспендирано, между различните държави страни по Конвенцията ТИР (Transports Internationaux Routiers – международни пътни превози).

На 5.10.2006 г. Съдът потвърди позицията на Комисията по няколко дела относно обезпечени или събрани суми, но непреведени в бюджета на Съюза.

2.2.3 Финансови аспекти

През въпросния период (2003-2005 г.) допълнителните суми (**без лихвите за закъснение**), изплатени на Комисията, в резултат на съображенията от докладите за независими или съвместни проверки на Комисията, в резултат на проверките, извършени от Сметната палата, или на другите контролни дейности на Комисията, възлизат на над **127 милиона EUR**.

Освен това лихви за закъснение са начислени по силата на член 11 от Регламент № 1150/2000 за закъсняло предоставяне на разположение на собствените ресурси, установени при проверки от страна на Комисията или Сметната палата. За периода 2003-2005 г. общата сума на **лихвите за закъснение**, изплатена от държавите-членки, възлиза на над **77 милиона EUR**²⁰.

2.3. Мерки на Комисията за подобряване на събираемостта на ТСП

Успоредно с проверките на място в държавите-членки Комисията разполага с няколко други начина за контролиране на дейността по събирането на ТСП. Подходящото използване на тези начини позволява

¹³ Дело С-546/03 „Комисията срещу Испания“.

¹⁴ Дело С-378/03 „Комисията срещу Белгия“.

¹⁵ Дело С-275/04 „Комисията срещу Белгия“.

¹⁶ Дело С-105/02 „Комисията срещу Германия“.

¹⁷ Дело С-377/03 „Комисията срещу Белгия“.

¹⁸ Дело С-312/04 „Комисията срещу Нидерландия“.

¹⁹ Дело С-275/04 „Комисията срещу Белгия“.

²⁰ Тези цифри са непълни, по-специално за 2005 г., т.к. събирането на вземанията, което се извършва след проверките на Комисията, зависи от националните процедури за събиране на счетоводната информация, необходима за изготвяне на разпореждания за събиране.

ефикасно да се подобри събираемостта.

Преди 2005 г. мерките на Общността в областта на контрола на дейностите по събиране на вземанията се основаваха на различни еднократни анализи, направени въз основа на данни, предоставени от държавите-членки по силата на член 6, параграф 5 от Регламент № 1150/2000, а именно случаите на измама и нередности за суми над 10 000 EUR. Въз основа на тази информация Комисията упражни контрол върху събирането на вземанията, като в рамките на доклад проследи операциите по събиране на вземанията по определен брой представителни случаи („Извадка Б“) до окончателното им приключване²¹. Последният доклад на Комисията, изготвен по този въпрос, бе предоставен на бюджетния орган на 7 януари 2005 г.²². Както бе посочено в него обаче, този вид доклад няма да се изготвя повече. След изменението през 2004 г. на Регламент № 1150/2000 държавите-членки са приканени да уведомяват Комисията за всички неполучени суми в размер на над 50 000 EUR най-късно пет години след датата, на която задължението (след определянето на задължението, преразглеждането или обжалването му) е било потвърдено като несъбираемо. Следователно всички държави-членки трябва да съобщават за тези случаи, така давайки възможност на Комисията да добие по-точна представа като цяло за дейностите на държавите-членки по събиране на вземанията.

През периода 2003-2005 г. Комисията засили контрола си върху дейностите по събиране на задълженията в държавите-членки благодарение на въвеждането на нова база данни OWNRES, на изменението на правилата за отписване на несъбираемите вземания, на съдебната практика на Съда по отношение на финансовите последици от грешките на държавите-членки и на мониторинг на присъединяващите се страни.

2.3.1 Преглед на отписаните несъбираеми вземания

Държавите-членки трябва да вземат необходимите мерки за предоставяне на разположение на Съюза на TCP, освен в случаите, когато не е възможно да бъдат събрани (суми, които със сигурност са несъбираеми) поради непреодолима сила или поради независими от тях причини.

За периода 2003-2005 г. 13 държави-членки уведомиха Комисията за 176 случая, отнасящи се за сума в размер на почти **39 милиона EUR**. По отношение на молбите през същия период Комисията разглежда **309 случая** (стари неприключени случаи и нововъведени случаи) за сума в размер на над **166 милиона EUR**. Броят на отхвърлените случаи (и сумите по които трябва да бъдат предоставени на разположение на

Разглеждането от страна на Комисията на случаите, за които ѝ е съобщено, има за цел да оцени старанието, което държавите влагат при събирането на своите вземания. Това действа като стимул за добро изпълнение на тази дейност. В случай на отказ от страна на Комисията въпросната сума трябва да се внесе в бюджета на ЕС. Първоначално са били разглеждани само

²¹ Няколко специфични случая за събиране на вземания (наречени „случаи извън извадката“) са също предмет на специален контрол, извън представителната извадка Б.

²² COM(2004) 850 от 7.1.2005 г.

бюджета на ЕС) възлиза на 62, което съответства на над **41 милиона EUR**.

случаите за суми в размер на над 10 000 EUR. С приемането на Регламент № 2028/2004 от 16 ноември 2004 г. този праг бе повишен на 50 000 EUR.

Приемането на Регламент № 2028/2004 от 16 ноември 2004 г. имаше за цел да позволи на държавите-членки да разберат по-добре понятието „*окончателно несъбираеми суми*“.

2.3.2 Третиране на грешките при определяне на задълженията, довели до загуби на ТСР

Тъй като държавите-членки са длъжни да събират ТСР по възможно най-ефективен начин, Комисията прецени, че държавите-членки трябва да поемат загубите на ТСР, произтекли от собствените им грешки, като компенсират бюджета на ЕС.

Съдът потвърди, че държавите-членки трябва да поемат финансовите последици от своите грешки при определяне на дължимите суми.

Този подход бе потвърден от Съда на Европейските общности в своето решение, споменато по-горе, „Комисията срещу Дания“ от 15 ноември 2005 г. Той изрично признава, че задължението на държавите-членки да определят правото на Общностите на ТСР (и след това да ги предоставят на разположение на бюджета на ЕС) възниква веднага щом условията, предвидени в митническото законодателство, са изпълнени. Следователно не е необходимо самото определяне на съответните суми реално да е осъществено. Държавата-членка се освобождава от задължението си да предостави на разположение въпросните собствени ресурси само когато условията, предвидени в член 17, параграф 2 от Регламент № 1150/2000, бъдат изпълнени (т.е. в случай на непреодолима сила или ако държавата-членка може да докаже, че ѝ е невъзможно да събере дължимите суми по причини, които не зависят от нея). Следователно от това решение става ясно, че държавите-членки трябва да поемат финансовите последици от собствените си грешки.

Благодарение на този прецедент държавите-членки няма вече да могат да отказват, както често се е случвало преди, да предоставят на разположение на бюджета на ЕС митните сборове, които не са установили като дължими поради своя грешка.

2.3.3. Новата база данни OWNRES

В съответствие с Регламент № 1150/2000 държавите-членки трябва да предоставят на Комисията сведения относно случаите на измама и нередности, отнасящи се до суми в размер на над 10 000 EUR. Тези сведения се предоставят посредством OWNRES. Вземайки предвид наблюдаваните аномалии при съобщаването на случаи на измама и нередности, Комисията създаде **нова база данни (OWNRES)**, която се основава на Интернет. Така държавите-членки разполагат вече с един по-функционален инструмент, който им дава възможност да изпращат на Комисията и да актуализират – *в реално време* – данните, свързани с измами и нередности. Новото приложение е в експлоатация от месец юли 2003 г. С него държавите-членки, като основни управляващи

База данни OWNRES:
База данни, която се попълва от държавите-членки и обхваща всички случаи на измама и нередности, установени от държавите-членки и отнасящи се до суми в размер на над 10 000 EUR.

инструмента страни, са изцяло отговорни за доброто управление на данните.

Тази база данни позволява на Комисията да разполага с информацията, необходима за проследяване на процеса на събиране на вземанията и на подготовката на своите проверки на място. Изпратените данни се анализират и от Европейската служба за борба с измамите (OLAF).

Тъй като Комисията през последните години имаше съмнения относно надеждността на предоставените от държавите-членки данни, тя реши да сравни сумите, надвишаващи 10 000 EUR, вписани в счетоводство Б на държавите-членки (за ЕС на 15-те), със съответните суми в OWNRES. Резултатите се оказаха незадоволителни. Вземайки като дати за справка 31.12.2001 г. и 31.12.2003 г., съответствието бе само 32 % за първата и 50 % за втората дата. След като настоя държавите-членки да подобрят качеството на данните, които предоставят посредством OWNRES, Комисията направи ново сравнение през 2005 г. (за ЕС на 25-те). Този път резултатите бяха много по-задоволителни, като съответствието бе средно 90 %, а за над половината от държавите-членки то бе 100 %.

2.4. Мерки за мониторинг на присъединяващите се държави

По време на подготовката за присъединяването на десетте нови държави-членки Комисията направи през 2003 г. във всяка от десетте страни посещения за мониторинг, насочени специално към ТСП. Тези посещения за мониторинг, както и счетоводните симулации, проведени от тези държави, позволиха на Комисията да получи сравнителна увереност по отношение на административната им способност да прилагат достиженията на общностното право в областта на ТСП. Резултатите от проверките на място, извършени през 2004 г. и 2005 г., позволиха да се прецени, че като цяло държавите-членки са добре подготвени и че въведените системи за събиране на задълженията функционират както трябва. Различните видове техническо съдействие и посещения за мониторинг на службите на Комисията безспорно допринесоха за тези задоволителни резултати.

По отношение на Румъния и България през 2004 г. и 2005 г. бе проведена програма за техническо подпомагане и мониторинг, подобна на тази, приложена в държавите, които се присъединиха към ЕС през 2004 г., за да помогне на тези две държави да се подготвят за присъединяването колкото се може по-добре. Тя продължи и през 2006 г.

3. ОЦЕНКА НА СИСТЕМАТА ЗА КОНТРОЛ

Както предходните години, установените нередности във функционирането на системата за контрол на традиционните собствени ресурси през периода 2003-2005 г. потвърждават ползите, които може да извлече Комисията от проверките, които извършва.

Приспособяването от страна на държавите-членки на националните си процедури, които не съответстват на правилата на Общността, коригирането на счетоводните сметки за случаите (преди да е изтекъл давностният им срок), еднократните корекции на установените нередности, обяснението на общностните текстове, съгласуването усъвършенстване на законодателството на Общността в случай на упорити проблеми и др. са *традиционните инструменти*, чрез които Комисията предприема последващи действия по отношение на контролната си дейност.

Финансовите последици представляват видимите последици от осъществяването на място проверки; въпреки това те не са единствената причина за тези проверки. Специфичният контрол на разпоредителя с бюджетни кредити въз основа на цялата информация, събрана от държавите-членки, и след направен анализ, може да повлияят на процеса на усъвършенстване на правилата така, че да бъдат взети под внимание финансовите интереси на Съюза.

4. Заключение

Регистрираните резултати през периода 2003-2005 г. потвърждават необходимостта от проверките на ТСП, извършвани от Комисията. Тази контролна дейност позволява да се гарантира равно третиране на държавите-членки по отношение както на прилагането на митническото и счетоводното законодателство, така и на защитата на финансовите интереси на Европейския съюз.

Традиционните контролни дейности трябва да продължат, а контролът върху дейностите по събиране на задълженията в държавите-членки трябва да бъде допълнително засилен.

За в бъдеще Комисията възнамерява:

- да запази традиционната си роля в областта на проверките на място, като в същото време усъвършенства методите си за контрол (инструменти за одит и т.н.);
- да продължи да засилва контрола върху дейностите по събиране на задълженията в държавите-членки, като въведе информационен инструмент, позволяващ лесна обработка на случаите на отписани несъбираеми вземания, за които Комисията е уведомена.
- да продължи дейността си по мониторинг на присъединяващите се страни, като се стреми да получи сравнителна увереност, че системите за събиране на традиционни собствени ресурси на тези страни отговарят на изискванията на Общността най-късно към момента на присъединяване.